

■ Sadece Bir Emir Kipi ■

İSRAİL'İ KUR!

Wladimir Jabotinsky

Çeviri: Atilla Aşçı

2.BASKI

YEDİTEPE

**SADECE BİR EMİR KİPİ
“İSRAİL’İ KUR”**

Wladimir Jabotinsky

Orijinal adı: *Die Jüdische Legion im Weltkrieg*

Yayın Yönetmeni
Mustafa Karagüllüoğlu

Editör
Nihal Metin

Çeviren
Atilla Aşçı

© Yeditepe Yayınevi
T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı
Sertifika No: 16427

ISBN: 978-605-5200-37-4

Yeditepe Yayınevi: 214
Araştırma İnceleme: 179

1. Baskı: Aralık 2013
2. Baskı: Ocak 2014

Sayfa Düzeni
İrfan Güngörür

Kapak Tasarımı
Enes Malik Kılıç

Baskı-Cilt

Şenyıldız Yay. Matbaacılık Ltd. Şti.
Gümüşsuyu Cad. No:3/2 - Topkapı / İstanbul
Tel: 0212 483 47 91-92 (Sertifika No: 11964)

YEDİTEPE YAYINEVİ

Çatalçeşme Sk. No: 27/15 34410 Cağaloğlu-İstanbul
Tel: (0212) 528 47 53 Faks: (0212) 512 33 78
www.yeditepeyayinevi.com | bilgi@yeditepeyayinevi.com
online alış-veriş: www.kitapadresi.com

Sadece Bir Emir Kipi “İsrail’i Kur”

Wladimir Jabotinsky

Çeviren
Atilla Aşçı

YEDİTEPE
İstanbul 2014

Vladimir Ze'ev Jabotinsky (Vladimir Yevgenyevich Zhabotinsky), 17 Ekim 1880'de Odessa doğumlu Rus asıllı siyonist lider, Yahudi Lejyonu'nun ve milli/revizyonist siyonizmin kurucusu, gazeteci.

Roma'da hukuk okurken, İtalya'nın birliğine öncülük eden General Garibaldi'nin (1802-1882) milliyetçi fikirlerinden çok etkilendi. Üniversite öğreniminden sonra hemen gazeteciliğe başlayan Jabotinsky, kısa zamanda çok başarılı bir gazete yazarı oldu. Bu mesleğinin ilk dönemlerinden itibaren koyu bir siyonizm taraftan kişiliğine büründü. 1908'de Siyonist Yürütme Kurulu'nca İstanbul'da yapılan müzakerelere katıldı ve 1909'da ilk kez Filistin'e gitti. 1914'te, Birinci Dünya Savaşı'nın başlamasıyla, Filistin için savaşıma fikriyle, İngiltere ile yapılan uzun müzakerelerden sonra bir Yahudi Lejyonu'nun kurulmasına öncülük etti. Askerleriyle, Şeria Nehri'ni geçerek orada kalıcı bir güç oluşturmak istedi ise de buna İngilizler izin vermediler. 1920'deki, Kudüs'teki çatışmalara katıldığı için 15 yıl hapis cezasına çarptırıldı. Ama dönemin Yüksek Komisen İngiliz Herbert Samuel tarafından üç ay gibi kısa bir süre sonra affedildi. İngilizlerin ve Dünya Siyonist Örgütü'nün Araplarla birlikte ortak yaşamını öngören liberal, banşıl eğilimlerinden ötürü hayal kınkığına uğrayan Jabotinsky, 1923'te, gençlik örgütü Betar'ı^[1] ve Büyük İsrail'i kurmak isteyen Revizyonist Siyonistler Dünya Birliği'ni kurdu. Sadece Yahudilerin yaşadığı bir İsrail kurmak isteyen Jabotinsky Siyonizm hareketinin diğer önderleri ile fikir ayrılıklarına düşerek, giderek kendisini onlardan soyutlamaya çalıştı. Sadece, 1948'de İsrail'in ilk başkanı olacak Ben Gurion'la dostluğunu sabit tuttu. 1935'te, Viyana'da "Yeni Siyonist Organizyonu" kurarak Şeria Nehri'nin her iki tarafına kurulacak bağımsız bir İsrail için çalışmalar yaptı. Doğu Avrupa'da yaşayan 1,5 milyon Yahudi'nin ancak orada kurulacak bir İsrail'de yaşadıklarını takdirde, hayatta kalabileceklerini savundu.

1936 - 1939 yılları arasında gerçekleşen Arap ayaklanmalarında, radikal terör örgütü Irgun'un komutanlığını yaparak Araplar ve İngilizlere suikastlar düzenledi.

1940'da, bir Yahudi ordusu kurmak için ABD'ye giden Jabotinsky, 60 yaşındayken katıldığı bir Betar gençlik yaz kampında kalp krizi geçirerek hayatını kaybetti (4 Ağustos 1940).

En yakın arkadaşı Ben Gurion, Jabotinsky'nin İsrail'de gömülmesine "İsrail'in ölü Yahudi'ye değil, yaşayan Yahudi'ye ihtiyacı var, ayrıca İsrail'de mezarların çoğalmasında da pek bir hayır görmüyorum" diyerek izin vermedi.^[**]

Daha sonra, eşinin ve kendisinin kemikleri, 1964'te, dönemin başkanı Levi Eşkol'ün özel izniyle Kudüs Herzl Tepesi'ndeki milli mezarlığa gömülmüştür. Jabotinsky, askeri ve radikal siyonist siyasi mücadelesinin yanısıra yazarlık ve çevirmenlik de yapmıştır.

Atilla Aşçı, 12 Nisan 1956 Çanakkale doğumlu, evli ve bir çocuk babasıdır. İlk, orta ve lise öğrenimini doğduğu kentte tamamlayarak, 1974'te İstanbul Atatürk Eğitim Enstitüsü'nde (şimdiki Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi) İngilizce Öğretmenliği Bölümü'ne başlamış, 1978'de mezun olmadan İrlanda'ya gitmek üzere yurtdışına çıkmıştır. A. nanya'nın Hannover kentinde 4 sene çeşitli işlerde çalıştıktan sonra, Osnabrück kentinde sosyal pedagoji okumuştur. 30 sene boyunca çeşitli kurum ve kuruluşlarda gençlere yönelik çalışmalar yapmış, Hannover Leibniz Üniversitesi, Felsefe Fakültesi, Meslek Pedagojisi ve Yetişkinler Eğitimi Enstitüsü'nde araştırma görevlisi olarak çalışmış ve çok kültürlü eğitim konusunda öğretmen adaylarına formasyon eğitimi vermiştir. Koleksiyoner ve araştırmacı tarihçidir.

^[1] Betar: Brit Yosef Trumpeldor'un kısıtlanması. Bu örgüt daha sonra paramiliter bir hüviyet kazanmış ve 2. Dünya Savaşında Varşova Yahudi Gettosu'nda silahlı direniş göstermişlerdir. Ünlü Yahudi siyasetçiler Menahem Begin, İzak Şamir ve Ehud Olmert gibi isimler bu örgütün içinde yer almışlardır.

^[**] 07 Mayıs 1958'de Joseph Lamm'a yazdığı bir mektuptan.

İçindekiler

Sunuş.....	7
I. İskenderiye'de Mülteci Kampı	9
II. İskenderiye'den Gelibolu'ya -Siyon Katır Birliği.....	17
III. Diplomatik Müzakereler - Hayal Kırıklıkları ve Talimatlar	29
IV. Siyonist Örgüt Lejyona Karşı - İhtilalden Kısa Bir Süre Önce Rusya'nın Durumu - Whitechapel'de İlk Faaliyetler	41
V. Filistin'den Gelen Ziyaretçi - Propaganda Dairesi'nde - Tschitscherin İle Görüşme - Albay Patterson Londra'da - Herbert Samuel Rus Yahudilerinin İngiliz Ordusu'na Katılmalarını Talep Ediyor - Miliyetçilik ya da Eşraf Siyaseti.....	55
VI. Bir Propaganda Aksiyonu - Times Gazetesi Lejyon Fikrinin Yanında - 20. Londoner Taburu'nda 16. Takım - Savaş Bakanlığı'nda Konferans - Lejyon Gerçekleşiyor	69
VII. General Smuts - Lejyonun Komutanı Kim Olacak? - Trumpeldor Rusya'ya Gidiyor - Chaluz Fikri - Rus Göçmenler İçin Askerlik Zorunluluğu - Yahudi Alayı - Askere Alma Kampanyasının Başlaması - Bir Kez Daha Mr. Tschitscherin	83
VIII. Son Entrikalar - İngiliz Hükümeti Metodları - Savaş Dairesi'nde Kafa Karışıklığı - Patterson İstifa Eşiğinde -	

Herşey Tamam - Margolin Lejyona Katılıyor - Londra'da Marş Marş - Lord Mayor Lejyonu Selamlıyor - Filistin'e mi?	97
IX. Asker Yaşamı - Sansür - Filistin'den İlk Mesaj - Tel-Aviv'i Ziyaret	111
X. Jischuw Askere Gönüllü Katılıyor - Kızıl Siyon Yıldızı - Riggul - Gelin.....	125
XI. Cephede - Yehuda Dağ'nda Siper Savaşları - Asker Olarak "Terziler"	135
XII. Şeria Vadisinde Mevziler - Allenby'nin Yahudi Taburu'na Olan Güveni - Taarruz Başlıyor	143
XIII. Yahudi Taburları Şeria Nehri Geçişlerini Ele Geçiriyor - Dağlarda Marş Marş - Çaresizler Kervanı	151
XIV. Savaşın Bitiminin Ardından - Lejyon Ülkede Sükûneti Sağlıyor - Arap Halkı İle Münasebetler	159
XV. Lejyonun Komutanları Ve Subayları - Bir Dünya Görüşü Olarak Siyonizm - Yahudi Olmayanların Duruşu.....	169
XVI. Asker Olarak "Terziler" - Filistinli Gönüllüler - Hedef Odaklı Amerikalılar - Silahsızlanma Süreci	179
XVII. Genel Karargâh'ın Psikolojisi - Lawrence ve Philby - Lejyona Karşıt Ajitasyon	191
XVIII. Şahsi itiraf - Gerçek - Veda	203
Ekler	211
Dizin	213

Sunuş

Avrupa kıtasında kırk yıl boyunca biriken gerilimin, Avusturya veliahtının Saraybosna'da bir Sırp tarafından öldürülmesiyle küresel bir yangına dönüşmesinin adına Osmanlılar "Harb-i Umumi", Avrupalılar "Dünya Savaşı" adını vermişlerdi. Avrupa'daki büyük devletlerin doymak bilmeyen hırsları, sonu gelmeyen menfaat kavgaları en sonunda işi silaha havale etmiş, Balkanlar'da başlayan savaş kısa sürede küresel bir afete dönüşmüştü.

Hiç şüphesiz çatışan menfaatlerin, nüfuz mücadelelerinin merkezinde Osmanlı Devleti'nin bugün "Ortadoğu" adı verilen toprakları bulunmaktaydı. Bu bakımdan Dünya Savaşı, Osmanlı Devleti için bir ölüm-kalım savaşı iken, başkaları için, yegane emellerini gerçekleştirebilecekleri eşsiz bir fırsat demektir: Siyonist Yahudilerin!

Siyonizmin nihai hedefi olan Filistin'de bir Yahudi devleti kurmak teşebbüsü, 19. yüzyılın son çeyreğinde filiyata geçirilmişti. Osmanlı toprakları içinde bulunan Filistin'e başta Avrupa olmak üzere dünyanın her tarafından göç başlamıştı. Durumun farkına varan Osmanlı idaresinin Filistin'e Yahudi yerleşimine izin vermemesi üzerine, legal-illegal çeşitli yollarla toprak satın alınmaya devam edildiği gibi Filistin'i bedel karşılığında satın almak için dönemin Osmanlı padişahına müracaatta dahi bulunulmuştu.

1914 Ağustosunda patlayan umumi savaşa Osmanlı Devleti'nin taraf olarak girmesi üzerine, Siyonistler bekledikleri fırsatın gelmiş olduğunu hissettiler. Osmanlı Devleti savaşta mağlup edilirse toprakları parçalanacaktı. Bu durumda Filistin'i kendilerine yurt edinmeleri kolaylaşacaktı.

Bu siyasi öngörüğü yapanlardan birisi de Jabotinsky idi. Mısır'da tanıştığı, kendisi gibi Rus Yahudisi Trumpeldor ile birlikte

İskenderiye'deki kamplarda bulunan Yahudilerden askeri birlik kur-
dular. Her ikisi de savaştan sonra kurulacak yeni düzende "vadedil-
miş topraklarda" İsrail Devleti kurmak talebinde bulunabilmek için
savaşa katılmanın şart olduğu görüşündeydiler. İngiltere'ye mürä-
caatla Yahudilerin onların safında savaşa hazır olduğunu bildirdi-
ler. Önce Çanakkale cephesinde sonra Filistin cephesinde Osmanlı'ya
karşı İngiliz bayrağı altında savaştılar.

Tabiidir ki Yahudilerin birkaç bin kişilik birlikler halinde savaşa
muharip olarak katılmaları savaşın kaderine tesir edemezdi. Bu sem-
bolik bir hareketti. Yahudilerin Dünya Savaşı'nda İngiltere ve Fransa'ya
en büyük yardımı, zengin Yahudi bankerlerinin akıttıkları paralar ve
sahip oldukları gazetelerle İngiltere-Fransa lehine propaganda yap-
mak, düşman devletler hakkında dezenformasyonda bulunmaktı.
Gelibolu'daki İngiliz ordusunu komuta eden Hamilton, bu durumu
günlüğüne şöyle kaydetmişti: *"İskenderiye'de Filistinli Yahudi Mülte-*
ciler Alayı'nı denetledim. Yahudilerden faydalanacağımıza inandım.
Yahudilerden bizim çıkarlarımıza uygun şekilde istifade edebilirdik.
Onları kendi çıkarlarımız için istismar edip, Yahudi gazetecilerin
ve bankerlerin çabalarını sağladık; Yahudi gazeteciler bizim da-
vamıza renk katar, Yahudi bankerler de kesemize para yağdırırdı".

Yahudilerin bu desteği semeresini vermiştir. 1917 yılında İngil-
tere Dışişleri Bakanı Balfour, Siyonist liderlerden Lord Rothschild'e
gönderdiği mektupta; İngiliz hükümetinin Filistin'de kurulacak Ya-
hudi devletine destek vereceğini bildirmiştir.

Jabotinsky ve onun gibi düşünenler haklı çıkmıştı. Parçalanan
Osmanlı Devleti'nin Ortadoğu'dan çekilmesinin ardından Yahudi-
ler diledikleri gibi Filistin'e yerleşmişler ve bölgede 1948 yılında İs-
rail devleti kurulmuştur.

Neticede şunu söyleyebiliriz ki; Birinci Dünya Savaşı'na kati-
lan Yahudilerin muharip olarak verdikleri destek ve Yahudi zengin-
lerin paraları, Siyonizm'i nihai hedefine ulaştıran en önemli amil-
lerden biri olmuştur.

Muzaffer Albayrak

I.

İskenderiye'de Mülteci Kampı

Bir İtalyan limanından kalkan vapurum, 1914'ün kara bir kış gününde, Mısır'ın İskenderiye limanına yanaştı. İngiliz pasaport memuru bir yandan içinde 30 ülkenin vizesi bulunan Rus pasaportumda giriş iznini ararken, aynı zamanda yanındaki bir tanıdığıyla konuşuyordu: "Birkaç gün önce, Yafa limanından kalkan bir vapur, Türkler'in sınır dışı ettiği tahminen bin siyonisti buraya getirdi."

Savaş beş aydır sürüyordu ve ben dört aydır çeşitli ülkelerde dolaşıyordum. Bir Moskova gazetesi olan "Russkija Wjedemosti", savaşın yarattığı durumu incelemem için beni çeşitli ülkelere göndermişti. İsveç'te - meşhur Sven Hadin'in iddia ettiği gibi¹ ve halkta da oluşan bir yaygın düşünceyi; Rusya'nın Golf Akıntısı kıyılarında bir limanı ele geçireceği ve bu yüzden İsveç'in Almanya tarafına geçerek, Rusya'ya savaş ilan etmesi tehlikesinin olup olmadığını araştırıyordum.

İngiltere'deki görevim, bazı nüktedan insanların ortaya attığı ve Rusya'da her tarafta konuşulan kara mizahın, yani "İngiltere'nin son Rus askeri ölünceye kadar savaşa hazır olduğunun" gerçekliğini araştırmaktı.

Fransa'da araştırılacak bir şey yoktu. Burada sadece cepheye bakacak, Reims'e giderek Almanların oradaki güzelim katedrali

¹ D.19 Şubat 1865 - Ö. 26 Kasım 1952, İsveçli kâşif, coğrafyacı ve jeopolitikçi. (ç.n.)

yıkıp yıkmadıklarına bakacak ve Paris'teki halkın umutlarının durumunu öğrenecektim. Hükümet, zaten işgal tehlikesi yüzünden Bordeaux (Bordo) kentine taşınmak zorunda kalmıştı. O yüzden Bordo'ya gittim. Orada, yağmurlu bir sabah vakti okuduğum gazeteler; Türkiye'nin savaş ilan ettiğini ve tüm müslüman halkları, kendilerine hükmeden Avrupalılara karşı "kutsal savaş"a çağırıldığını yazıyordu.

Bordo'ya gidene kadar kendimi, hiçbir tarafa belirgin bir sempatisi olmayan, tarafsız bir savaş gözlemcisi olarak hissediyordum. Ama Türklerin savaş ilanı bunu tamamiyle değiştirdi. Daha 1909'da, Jöntürklerin hüküm sürdüğü İstanbul'da, kulis arkasında dört siyonist gazetenin redaksiyonunu yaparken, kesin fikrim oluşmuştu; Türklerin hakim olduğu yerde güneş görünmez ve ot bitmezdi. Siyonizmin tek umudu, Türk imparatorluğunun yıkılması idi.

O haberleri okuduğum andan itibaren tamamen değişmiş ve tam bir müttefik ülkeler yanlısı olmuştum. Rusya'daki, Polonya'daki, Galiciya'daki Yahudilere ne olacağı önemli bir konu idi; ama Türkiye'nin dağılması sonucunda Yahudiler lehine doğabilecek ihtimaller daha büyük önem taşıyordu.

Türkiye'nin, en küçük bir askeri müdahalede dağılacağı konusunda en ufak bir şüphem yoktu. Bu sadece yalın bir his değildi, soğukkanlı bir hesabın sonucu oluşmuştu. Bu tür soğukkanlı hesaplara inancım sonsuz idi. Avusturya ve Türkiye'yi, gazete muhabiri olarak uzun süre yaşadığım iki ülke olarak gayet iyi tanıyordum. Gazetecilik mesleğine çok değer veririm; eminim ki çalışkan bir gazeteci bir bakandan veya bir profesörden daha çok şey bilmektedir. Avusturya'nın, birbirinden ayrılan parçalardan oluştuğunu, Türkiye'nin de bir ülke değil, hüznünlü bir yanlış anlaşılmalarm komedyası olduğunu da biliyordum.

Almanya'nın savaşta yenilebileceğini göremedim; demek ki bir gazeteci peygamber olamıyormuş. Ama Avusturya ve Türkiye'nin

savaş sonucunda bedel ödeyeceği konusunda en ufak bir şüphem yoktu. Demir ve taş ateşe dayanabilirdi; ama tahtadan bir kulübenin eğer bir mucize gerçekleşmezse, ateşten kurtulması imkansızdı ve bende kesin bir inanç vardı... Mucize yoktu.

↳ Bordo'da iken, gazetemden şöyle bir telgraf aldım: "Kuzey Afrika ülkelerine git ve orada Türklerin Cihad-ı Ekber Çağrısı'nın yarattığı etkiyi araştır". Böylelikle, Fas, Cezayir, Tunus ve (İngiliz sömürgesi) Mısır'a gitmeye karar verdim. □

Fransızların komedi türü bir kararlar, Fransız vatandaşı olduğu halde, "Avusturyalı" diye sınırdışı ettikleri Max Nordau'nun² yaşadığı Madrid'e geçtim. Onunla görüştüğümde şu soruyu yönelttim: "İngiltere'ye, bir Yahudi askeri birliği oluşturma ve Filistin'de yeni bir cephe açma teşebbüsüne yeltenelim mi?". Bu fikre pek sıcak bakmadı. Düşüncenin doğru olduğunu kabul ettiyse de, Yahudi askerlerin nereden bulunacağı konusunda tereddütleri olduğunu belirtti. İngiliz ve Rus Yahudileri kendi ülkelerinin ordularında hizmet görmekteydiler; tarafsız ülkelerdeki Yahudi sayısı ise çok azdı. Bir de buna ek olarak, Türklere duyulan eski ve aptalca meftun bir inanış vardı... Onlara "İsmail Amca" deniyordu ve bu hissiyata Max Nordau da sahipti. "1909'da gerçekleşen Hamburg Kongresi'ndeki konuşmamı hatırlayın" dedi ve ekledi "O zaman Jöntürkler'in asimilasyona yönelik politikalarını protesto etmiştim. Bu yüzden, bizim duygusal aptallarmızın bana nasıl saldırdıklarını hala unutabilmiş değilim. Hangi hakla İsmail Amca'ya saldıracağız ki?"

"Sayın Doktor" dedim, "Bu sadece bir efsane. İsmail bizim amcamız değil. Biz, çok şükür ki, Avrupa'ya aitiz. İki bin senedir Avrupa kültürünün oluşmasına katkı sağlıyoruz. Şark ile ilgimiz yok. Konrede sizin ağzınızdan, Avrupa'nın (manevi) sınırlarını

² D. 29 Temmuz 1849, Ö. 22 Ocak 1923. Doktor, yazar, siyasetçi ve Dünya Siyonist Örgütü'nün kurucularından. (ç.n.)

Sadece Bir Emir Kipi İSRAİLİ KUR!

"Daha 1909'da, Jöntürklerin hüküm sürdüğü İstanbul'da, kulis arkasından dört siyonist gazetenin redaksiyonunu yaparken, kesin fikrim oluşmuştu; Türklerin hakim olduğu yerde güneş görünmez ve ot bitmezdi. Siyonizmin tek umudu, Türk İmparatorluğu'nun yıkılması idi.

Almanya'nın savaşta yenilebileceğini göremedim; demek ki bir gazeteci peygamber olamıyormuş. Ama Avusturya ve Türkiye'nin savaş sonucunda bedel ödeyeceği konusunda en ufak bir şüphem yoktu. Demir ve taş ateşe dayanabilirdi; ama tahtadan bir kulübenin eğer bir Mucize gerçekleşmezse, ateşten kurtulması imkansızdı ve bende kesin bir inanç vardı...Mucize yoktu.

Filistin'i kurtarmak için öncelikle Türkleri yenmek gerek. Darbeyi doğudan mı, batıdan mı vuracağız; bu sadece teknik bir soru. Her cephe, Siyon'a giden bir yoldur.

Aramızdan öyle bir tür insan çıkacak ki ne kendi, ne de başkası adına bir eğilimi olacak... Demirden bir tür. Öyle kapkatı değil, ama işte demir gibi... Milli çıkarlar doğrultusunda, her çeşit şekil verilebilecek bir demir... Bir çember mi lazım? Buradayım. Bir çivi, bir vida, bir demir parça? Buradayım. Toprak mı kazılıp, açılacak? O kazma benim... Asker mi gerekli? İşte ben, hazırım! Polis, doktor, hukukçu, oyuncu, öğretmen, su taşıyıcı? Buradayım. Yüzümde ifade yok, psikolojim yok, kendime ait duygularım yok, adım yok, hiçbir şeye bağlı değilim."

Sadece bir emir kipi tanıyorum... İsrail'i kur!

YEDİTEPE

9 786055 200374

kitapadresi.com
internetten kitap adresiniz